

Gilead

Sortegem 4 exemplars del llibre de Marilynne Robinson, premiat amb el Pulitzer

El 1956, pressentint que la vida se li acaba, el reverend John Ames prepara el que serà la seva única herència: una carta al seu fill de set anys. Li parla de les desfetes de l'ànima, de l'exaltació de la carn i dels errors del cor.

Al llibre *Gilead*

(<http://www.edicions1984.cat/contenidos.cfm?cod=detallecatalogo&sugerencia=novetats&grupopag=1&tipopag=contenido&codigo=978-84-16987-23-8>), premi Pulitzer 2005 i editat en català per Edicions de 1984, l'escriptora estatunidenca Marilynne Robinson (1943), a través de les paraules del reverend Ames, dedica un himne lúcid a la vida. En llegim l'arrencada i, de cara a Sant Jordi, en sortegem 4 exemplars. Per participar-hi només cal enviar un mail dient que us interessa a participacatorze@gmail.com *

Foto: Anna Magal

Ahir a la nit et vaig dir que potser tard o d'hora me n'aniria, i vas dir on, i et vaig dir amb Nostre Senyor, i vas dir per què, i et vaig dir perquè sóc vell, i vas dir: «No et trobo vell». Em vas agafar la mà i vas dir no ets gaire vell, com si així resolguessis l'assumpte. Et vaig dir que potser tindries una

vida molt diferent de la meua i de la vida que havies tingut al meu costat, i seria meravellós, perquè hi ha moltes maneres de viure una bona vida. I vas dir: «La mare ja m'ho ha dit». I després vas dir: «No riguis, perquè et pensaves que em reia de tu». Vas estirar el braç i em vas posar els dits als llavis i em vas adreçar aquella mirada que no he vist mai de la vida excepte a la cara de la teua mare. És una mena d'orgull furiós, apassionat i sever. Sempre m'estranya una mica constatar que les meves celles no s'han socarrat després de rebre una d'aquestes mirades. Les trobaré a faltar.

Sembla ridícul suposar que els morts puguin trobar a faltar res. Si ets un adult quan llegeixis això (la meua intenció en escriure aquesta carta és que ho llegeixis aleshores), farà temps que hauré mort. Sabré si fa no fa tot el que cal saber sobre el fet d'estar mort, però és probable que m'ho calli. Em fa l'efecte que la cosa va així.

Molta gent m'ha preguntat com és la mort, a vegades tan sols una o dues hores abans de descobrir-ho pel seu compte. Fins i tot de molt jove, gent tan gran com sóc jo ara m'ho preguntava, m'agafava les mans i em mirava als ulls amb aquells vells ulls lletosos, com si sabessin que jo ho sabia i volguessin *obligar-me* a explicar-ho. Normalment, jo deia que era com tornar a la llar. No tenim cap llar en aquest món, deia, i després venia a aquesta vella casa i em preparava un cafè i un entrepà d'ous fregits i, quan vaig tenir ràdio, l'escoltava, sovint a les fosques. ¿Recordes aquesta casa? Segurament, una mica. Vaig créixer en cases pastorals. He viscut en aquesta la major part de la vida, i en vaig visitar moltes altres perquè els amics del pare i la majoria dels parents també vivien en cases així. I si hi pensava, en aquell temps, tot i que no ho feia sovint, pensava que aquesta era la pitjor, la més exposada als corrents d'aire i la més lúgubre. Bé, aleshores m'ho semblava. Aquesta vella casa està molt bé, però aleshores hi vivia sol i per això la trobava estranya. No em sentia gaire a casa meua en el món. Ara sí.

I ara diuen que el cor em falla. El metge va fer servir el terme *angina pectoris*, i tenia una sonoritat teològica, com ara *misericòrdia*. Bé, a la meua edat ja t'esperes aquesta mena de coses. El meu pare va morir vell, però les seves germanes no van viure gaire, ben mirat. O sigui que no puc estar sinó agraït. Sento, això sí, no tenir gairebé res per deixar-vos, a tu i a la teua mare. Uns llibres vells que no voldria ningú més. No he guanyat mai gaires diners, i mai no m'havien amoïnat. L'últim que se m'acudia pensar era que deixaria dona i fill, creu-me. Hauria estat més bon pare si ho hagués sabut. Hauria fet un racó per a vosaltres.

* Les dades que ens faciliten els participants seran incorporades a la base de dades de Catorze amb la finalitat d'enviar-los per correu electrònic el nostre butlletí setmanal.

M I R M A N D A

Gilead

Marilynne Robinson

Traducció d'Emili Olcina

PREMI PULITZER 2005

Gilead

(<http://www.edicions1984.cat/contenidos.cfm?cod=detallecatalogo&sugerencia=novetats&grupopag=1&tipopag=contenido&codigo=978-84-16987-23-8>)

© Marilynne Robinson
© de la traducció: Emili Olcina
© Edicions de 1984